

There are no translations available.

16 grudnia 2011 r. Zarząd Krajowej Izby Biopaliw wystosował w imieniu Koalicji Na Rzecz Biopaliw (współtworzonej przez KIB wraz z Polskim Stowarzyszeniem Producentów Oleju i Krajowym Zrzeszeniem Producentów Rzepaku) wystąpienie do Wiceprezesa Rady Ministrów i Ministra Gospodarki Waldemara Pawlaka w związku z niedawno rozpoczętą kadencją Parlamentu RP i kontynuacją pracy na stanowisku Wicepremiera i szefa resortu gospodarki.

Mając na uwadze bieżącą sytuację ekonomiczną polskich wytwórców biopaliw, jak również stojące za decyzjami Unii Europejskiej w zakresie polityki energetycznej i środowiskowej Wspólnoty perspektywę zwiększania udziału paliw odnawialnych do 10% w 2020 roku, w opinii Koalicji na Rzecz Biopaliw praktyczna realizacja przedmiotowych postanowień musi iść w parze z krajowymi rozwiązaniami legislacyjnymi zapewniającymi rozwój całego łańcucha wytwórczego biokomponentów w Polsce i pełnego wykorzystania potencjału, jakim nasz kraj dysponuje w przedmiotowym zakresie. Polskie rolnictwo, zgodnie z różnymi szacunkami, jest jednym z najważniejszych w Unii Europejskiej pod względem potencjału produkcji zarówno na cele żywnościowe jak i surowców energetycznych. Ogromne inwestycje poczynione w ciągu ostatnich lat w rozwój sektora wytwórczego biokomponentów sprawiły, że jako kraj jesteśmy w stanie równie efektywnie oddziaływać i w tej dziedzinie. Niestety, z uwagi na szerokie spektrum problemów, z jakimi borykają się obecnie polskie przedsiębiorstwa operujące na rynku odnawialnych paliw transportowych, trudno nazwać aktualną sytuację za optymalną, co ma bezpośrednie przełożenie na ekonomikę wytwarzania biokomponentów i spadające zainteresowanie kolejnymi inwestycjami, pomimo wyżej wymienionych horyzontalnych ram rozwoju. Wśród najważniejszych czynników bezpośrednio determinujących skalę trudności, z jakimi borykają się krajowi wytwórcy biokomponentów, wymienić w szczególności należy napływ tanich, nie zrównoważonych biopaliw do Unii Europejskiej z krajów trzecich, brak systemowych rozwiązań krajowych służących rozwojowi produkcji i praktycznego wykorzystania biokomponentów i biopaliw ciekłych, brak – w odróżnieniu do innych państw Wspólnoty – mechanizmów ochronnych krajowej produkcji, jak również politykę handlową i cenową podmiotów paliwowych zobowiązanych do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego.

Kluczowymi elementami mogącymi odwrócić obecnie obserwowane niekorzystne tendencje w sektorze biopaliw będzie implementacja do prawodawstwa krajowego przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie

promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, jak również Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG. Praktycznym aspektem wdrożenia w/w dyrektyw do polskiej legislacji będzie nowelizacja ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199 z późn. zm.) poprzez m.in. ustanowienie krajowego systemu certyfikacji biopaliw mającego na celu potwierdzenie spełnienia przez wprowadzane do obrotu biopaliwa tzw. kryteriów zrównoważonego rozwoju. W opinii Koalicji na Rzecz Biopaliw jest to jeden z kluczowych elementów mogących w sposób bezpośredni wpłynąć na podaż biokomponentów z rynków pozaeuropejskich, a tym samym wzmocnić konkurencyjność polskiego sektora wytwórczego.

Kolejnym niezwykle oczekiwanym rozwiązaniem pozostającym w kompetencjach Ministra Gospodarki jest zmiana ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1200 z późn. zm.) polegająca na zmianie definicji benzyny silnikowej poprzez zwiększenie dopuszczalnego udziału bioetanolu z 5 do 10%. Koalicja uważa, że odpowiednie dopasowanie struktury podaży paliw do poziomu Narodowego Celu Wskaźnikowego stanowi kluczowe zagadnienie w zakresie tzw. racjonalizacji ekonomicznej wprowadzania na rynek biopaliw w ramach realizacji NCW. Wychodząc naprzeciw argumentom wstrzymującym wprowadzenie niniejszego rozwiązania w trakcie ostatniej nowelizacji przedmiotowej ustawy związanym z brakiem normy jakościowej na paliwo tego rodzaju, Krajowa Izba Biopaliw wspólnie z Polską Organizacją Przemysłu i Handlu Naftowego zleciła Instytutowi Nafty i Gazu realizację opracowania pt. „Weryfikacja precyzji metod badań parametrów jakościowych benzyny silnikowej zawierającej 10% (v/v) bioetanolu”, które przekazane zostało oficjalnie w dniu 8 lutego 2011 r. Departamentowi Energetyki Ministerstwa Gospodarki. W opinii Koalicji niniejszy dokument stanowi odpowiedni materiał wyjściowy do opracowania w ramach prac Polskiego Komitetu Normalizacyjnego krajowej normy jakościowej dla paliwa E10.

Mając jednocześnie na uwadze trwające w resorcie gospodarki prace nad projektem rozporządzenia określającego szczegółowe warunki, sposoby i tryb przyznawania dofinansowania ze środków przeznaczonych na promocję i rozwój rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych, Koalicja na Rzecz Biopaliw oczekuje sprawnej finalizacji dokumentu i jak najszybsze wejście w życie, co pozwoli na efektywne wykorzystanie środków finansowych dedykowanych na rozwój sektora biokomponentów w roku 2012. Przesunięcia czasowe wejścia rozporządzenia do polskiego porządku prawnego skutkować mogłoby bowiem niewykorzystaniem pełnej puli środków przeznaczonych na ten cel i ich możliwą redukcję w kolejnych latach.